

มาลัยสาร

ปีที่ 39 ฉบับที่ 52 วันพุธที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2553

ประจักษ์อันประเสริฐมาประจบ
องค์สมเด็จพระราชินีศรีนคร
ตลอดเวลา ๓ การมอ์นอกราชฎี
ไหลหลังเข็นคังเช่นสายสุธาธาร
ศุกคิตีสิงหาคมประนมหัตถ์
คลบันดาลประทานพรพิพิชชย์
เพื่อเป็นมิ่งขวัญเมืองประเทืองจิต
ส่องสว่างกระจ่างชัดดั่งรัชนี

ประจวบครบเจ็ดสิบแปดพระพรรษา
ทรงเจริญพระชนมมาที่ขกาล
ทรงประกาศนุกุณค้ำมหาศาล
ชนอาบสุขชื่นมานมโนมัย
ประณตคุณพระไตรรัตน์ด้วยเลื่อมใส
เจริญสุขนิรามย์รมณีย์
คู่พระทัยเจ้าชีวิตพิสิษฐศรี
แผ่พระยศบารมีนิจันรันครี

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ประหัด เกษม : ประพันธ์

สื่อสารสัมพันธ์ สร้างสรรค์ความคิด เกาะติดสถานการณ์

คนคนหนึ่งเรียกว่า “แม่”

นางสาว พรทิพย์ คงวัดใหม่
สาขาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นับตั้งแต่วินาทีแรกที่ลืมตาดูโลกใบนี้ จนเริ่มจำความได้จวบจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีความทรงจำที่ไม่เคยจะเลือนหายไป แม้กระทั่งปัจจุบันความรู้สึกเหล่านั้นยังคงหอมกรุ่นอยู่ในหัวใจ เหมือนคอกมะลิบานยามเช้าส่งกลิ่นหอมตลอดเวลาไม่มีวันที่จะเฉาหรือสูญสลายไปกับกาลเวลา คล้ายกับน้ำที่ชุ่มฉ่ำคลายร้อนเมื่อยามกระหาย แต่น้ำใดเล่าจะหอมหวานชุ่มฉ่ำอบอุ่นในจิตใจได้ดีเท่ากับน้ำนมที่กลั่นด้วยใจของผู้หญิงคนหนึ่งเรียกว่าแม่

แม่คำๆ นี้แม่จะเป็นเพียงพยางค์สั้นๆ แต่มีคุณค่าเกินกว่าจะบรรยายด้วยตัวอักษรใดๆ ได้เป็นผู้ให้และเสียสละอย่างแท้จริง ทุกหยาดหยดที่ผสมกลั่นเป็นน้ำนมให้ลูกได้ดื่มกินจนเติบโต ในอ้อมกอดที่สัมผัสได้ถึงความรัก ความอบอุ่นที่เชื่อมโยงระหว่างกันและกัน บ่งบอกถึงความรักอันสูงสุดที่ใครจะได้รับ ก้าวแรกของชีวิตที่ล้มลุกคลุกคลานตลอดเส้นทางมันแสนจะลำบากยิ่งนัก แต่แล้วไม่นานในความมืดมนนั้น ได้มีสองมือที่อบอุ่นคอยประคับประคองร่างกายที่บอบบางให้ลุกขึ้นยืนได้อีกครั้งแล้วก้าวสำคัญก็สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ยามหลับไหลก็มีสองมือคอยโอบกอดเอาความเย็นให้คลายความร้อนอยู่ตลอดเวลา ขอมอดหลับขอมอดนอน คอยปกป้องคุ้มครอง “บุงไม่ให้โตโรไม่ให้ตอม” เมื่อเด็กน้อยส่งเสียงร้องเป็นสัญญาณบอกให้รู้ว่า “หนูหิว” น้ำนมบริสุทธิ์จะเป็นสิ่งที่ล้ำค่าช่วยเหลือเลี้ยงลูกน้อยจนเติบโต

จากวัยเด็กเข้าสู่วัยแห่งการเจริญเติบโต แม่ คือ ครูแรกของลูก สองปากแม่จะคอยพรีนาเตือนสอนสั่งให้ลูกเป็นคนดี แม่จะเป็นเหมือนธนาคารแห่งความสุขที่มีแต่ถอน โดยไม่คิดดอกเบี้ยและสิ่งตอบแทนใดๆ แต่จะมอบสิ่งดีๆ กลับไป จากเด็กน้อยที่ไร้เดียงสาผ่านโลกและวันเวลากลับกลายเป็นผู้ใหญ่จนทำให้รู้สึกที่วันเวลาผ่านไปช่างรวดเร็วเหลือเกินจนวันนี้ดูเหมือนอะไรๆ จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จากร่างกายที่แข็งแรง เนื้อหนังที่เปล่งปลั่งเริ่มเหี่ยวช่นอ่อนแรงลงไปทุกที แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่และไม่เคยเปลี่ยนแปลงนั่นคือความรัก ความผูกพันและความห่วงใยจะเป็นเหมือนโซ่คล้องใจทั้งสองดวงให้เป็นดวงเดียวกัน มาวันนี้ถึงเวลาแล้วที่ลูกต้องออกไปเผชิญโลกภายนอก เพื่อแสวงหาประสบการณ์ให้กับชีวิต แต่จะมีเสียงหนึ่งบอกกล่าวว่า “ดูแลตัวเองให้ดีนะลูก แม่เป็นห่วง” จะยังคงวนเวียนอยู่ภายในใจของลูกเสมอ แม้เหนื่อยกาย เหนื่อยใจสักแค่ไหน แค่ว่ามีแม่อยู่เคียงข้างคอยเป็นกำลังใจ เพียงแค่นี้ก็ยิ้มได้และชีวิตก็มีความสุข

เมื่อนาคคจะยังเป็นสิ่งที่ไม่อาจล่วงรู้ได้ ก้าวสำคัญและก้าวแรกที่แม่มอบให้นั้นจะคอยเป็นกำลังใจ เป็นพลังให้ลูกก้าวต่อไปในอนาคต หดน้ำนมที่ขาวบริสุทธิ์ที่แม่กลั่นออกมาจากใจที่อยู่ในสายเลือดของลูกมิเคยเจือจางสูญหายไปแต่อย่างใด แต่มันยังคงฝังลึกอยู่ในก้นลึกของความรู้สึกจะคอยเป็นสิ่งย้ำเตือนใจ ในพระคุณที่ล้นเหลือที่ทำให้รู้สึกอบอุ่นใจยามที่ได้คิดถึงจนถึงทุกวันนี้

คนคนหนึ่งที่เราเรียกว่า “แม่”

นางสาวเกษร แดงงาม

หลักสูตรวัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

“แม่” คำนี้เป็นเพียงคำสั้นๆ ที่มีความหมายลึกซึ้งและยิ่งใหญ่ที่ฟ้าประทานมา แม่เป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่มีธรรมดาแต่ไม่ธรรมดาสำหรับลูกคนนี้ แม่เป็นคนพิเศษและประเสริฐที่สุดในชีวิตลูก แม่เปรียบดังพระในบ้านที่คอยอบรมสั่งสอน และเป็นครูคนแรกของลูกที่ให้ความรู้และการศึกษา แม่เป็นได้ทั้งเพื่อน คนรู้จัก คนรัก และคนรู้ใจตลอดเวลา ตั้งแต่ลูกอยู่ในท้องแม่จนถึงวินาทีนี้ แม่เป็นผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างเสมอ เริ่มตั้งแต่ชีวิตที่แม่ให้กำเนิดมา ทรัพย์สินเงินทองและของมีค่า หรือแม้กระทั่งลมหายใจที่เหลืออยู่แม่ก็ให้ลูกได้ แม่ให้ความรักความอบอุ่นจนลูกรู้สึกสัมผัสได้ แม่รักลูกแบบไม่มีเงื่อนไข และไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

เมื่อเริ่มคิดถึงแม่ขึ้นมา น้ำตาก็เริ่มเอ่อไหล ความรู้สึกลูกตอนนี้ใช้ใจเป็นกระด้างและใช้หยคน้ำตาแห่งความซาบซึ้งเป็นน้ำหมึกที่มีความหมายในความรักและความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ซึ่งรักของแม่เปรียบดังสายน้ำที่คอยดับทุกข์ใจให้ลูก พระคุณของแม่ประดุจดังผืนทรายที่ไม่มีสิ้นสุด แม่ต้องการเห็นเพียงแต่ความสุขและรอยยิ้มของลูกเท่านั้น แม่ต้องอดทนเพื่อลูก ในขณะที่เดียวกันแม่ก็ต้องทนอดเพื่อให้ลูกได้อิ่ม แม่รักลูกมาก ถึงตัวลูกจะอยู่ไกลด้วยหน้าที่การศึกษา แต่สายใยรักระหว่างแม่กับลูกไม่เคยห่างกันเลย รู้สึกได้รับอุ่นไอรักตลอดมา แม่อยู่ในใจลูกตลอดเวลา แม่จะคอยโทรถามลูกเสมอว่าการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง วันนี้ลูกทานข้าวกับอะไร แม่จะคอยโทรถามลูกอย่างนี้ทุกวัน แม่กลัวว่าลูกจะอด เพราะเมื่ออยู่บ้านแม่จะทำกับข้าวให้ลูกทานทุกวันและแม่จะให้ลูกได้ทานอิ่มเสมอ แม่เป็นผู้หญิงขอดคนที่เก่งและเข้าใจลูกดีที่สุดในที่ปรึกษาเมื่อลูกท้อแท้ แม่คนนี้จะมีความปลอบใจที่มากล้นและเป็นกำลังใจให้ลูกมีพลังลุกขึ้นสู้กับอุปสรรค ลูกไม่เคยทำให้แม่เสียน้ำตา

ก่อนวันที่ลูกจะเดินทางจากบ้านมาศึกษา ณ สถาบันนี้ แม่ได้พาลูกไปทำบุญที่วัด และได้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ลูกได้ขียนแม่ธิษฐานและขอพรให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองให้ลูกเป็นคนดี สิ่งใดที่ลูกพลาดพลั้งไปแม่ให้อภัยและแม่พร้อมที่จะอ้าแขนรับลูกเสมอ แม่อยากเห็นความสำเร็จในอนาคตของลูกนานแค่ไหนใจแม่ก็จะรอ เมื่อได้ยินคำพูดของแม่ น้ำตาของลูกเริ่มไหลด้วยความตื้นตันใจ แล้วก็เข้าโอบกอดแม่พร้อมกับบอกว่าลูกรักแม่สุดหัวใจ ไม่มีสิ่งใดมาเปลี่ยนใจลูกได้ และให้คำมั่นสัญญาว่าลูกจะเป็นคนดี ตั้งใจเรียนตามความฝันของลูก และจะทำให้ดีที่สุดด้วยความหวังของแม่

เมื่อประสบความสำเร็จจากสถาบันแห่งนี้แล้ว ลูกจะกลับไปดูแลแม่ให้เหมือนที่แม่ดูแลลูก จะตอบแทนพระคุณแม่ แม้ว่าจะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งที่ลูกได้รับจากแม่ แต่ลูกจะทำให้แม่ภูมิใจในตัวลูก ในเมื่อวันนี้ทุกคนยังมีแม่อยู่ขอให้ดูแลด้วยความรักและห่วงใย เพราะแม่เป็นคนที่รักลูกสุดหัวใจ ไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่และมีความหมายเหนือคำบรรยายเท่ากับผู้หญิงคนหนึ่ง คนนี้ คนที่เรียกว่าแม่ อีกแล้ว

บรรณาธิการมหาวิทยาลัย มศ.ตร บำรุง ศรีนวลปาน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุฑทัต, นางณัฏฐา นนทโชติ
พินิจนฤมิตร อัครมานา นายก้องภพ ประชาชาญ

สวัสดีค่ะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยง ฉบับวันพุธที่ 11 สิงหาคม 2553 ตรงกับวันขึ้น
1 ค่ำ เดือน 9 ปีชาล

อิมบญกันทั่วหน้ากับกิจกรรมทำบุญตักบาตรเนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ผ่านไปด้วยดีเมื่อ
เช้าตรู่ที่ผ่านมา เป็นความภาคภูมิใจของเจ้าภาพทั้งสาม ชมรมพุทธศาสตร์ หลักสูตรสังคมศึกษา
และกองพัฒนานักศึกษา ที่สามารถสืบทอดประเพณีอันดีงามให้คงอยู่สืบไป

ด้านโรงเรียนสาธิต ระดับอนุบาลยังคงยืนหยัดจัดกิจกรรมวันแม่อย่างเช่นทุกปีที่ผ่านมา ปีนี้
เปลี่ยนสถานที่จัดจากหอประชุม มาเปิดเวทีกลางแจ้งที่บริเวณหน้าอาคารเรียน ให้หนูๆ ได้แสดงร้อง
เล่นเต้นรำ เพื่อแม่ๆทุกคน

สวนของเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน เข้าวันนี้ขออนุญาต Boss ผู้ใจดีทุกท่าน วางมือจากงาน
ประจำสักครึ่งวัน เพื่อไปร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ณ โรงเรียนวัดป่ายาง /ถนนสายวัดป่ายาง
เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระ
ชนมพรรษา 12 สิงหาคม ตั้งแต่เวลา 08.00-13.00 น.

วันนี้เช่นกันคณะวิทยากรจัดการ ได้จัดกิจกรรมวันแม่ มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับแม่หลากหลาย
หนึ่งในนั้นมีการมอบรางวัลให้นักศึกษาที่ได้รับรางวัลจากการประกวดเรียงความ หัวข้อ "คนคนหนึ่ง
เรียกว่า "แม่" ของหลักสูตรนิเทศศาสตร์ มีนักศึกษาสนใจส่งผลงานเข้าร่วมประกวด 18 ชิ้นงาน มี
ผลงานที่ได้รับรางวัล 8 ชิ้นงาน บทความที่ปรากฏในหน้า 2-3 วันนี้ เป็นผลงานของผู้ที่รางวัลยอดเยี่ยม
ซึ่งมีทั้งหมด 3 รางวัล ที่เหลือจะแจ้งให้ทราบในโอกาสต่อไป

คุณสุดใจ สุขคง หัวหน้าสำนักงานคณะบดีคณะมนุษยศาสตร์ฯ บอกกล่าวมาว่าวันที่ 14
สิงหาคม นี้ คณะจัดได้กิจกรรมสืบทอดอาหารจากน้ำมือแม่ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ ณ ได้อาคาร
ศิลปกรรม ตั้งแต่เวลา 09.30 -11.30 น. และในวันเดียวกันจะทำบุญคณะเพื่อเป็นสิริมงคลในช่วง
เปลี่ยนคณะบดี ณ สำนักงานคณะมนุษยศาสตร์ฯ โดยนิมนต์พระสงฆ์จำนวน 5 รูปมาฉันเพลพร้อม
ทำบุญคณะ จึงเชิญชวนชาวมมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งบุคลากรทุกท่านร่วมกิจกรรม
โดยถ้วนกัน

ชาวสวนถึงอาจารย์ผู้สอนที่ประสงค์จะขอสอบนอกตาราง ในภาคการศึกษาที่ 1/2553 หาก
ยังไม่ได้แจ้งสำนักส่งเสริมวิชาการฯ ขอความกรุณาแจ้งโดยด่วนภายในวันที่ 16 สิงหาคมนี้

ปิดท้ายพักเที่ยงด้วยคำคม "คนที่ไม่ให้ความเคารพต่อผู้อื่น จะไม่ได้ความเคารพตอบจากเขา"

สวัสดีค่ะ